

Formarea conștiinței istorice

text argumentativ

Pentru a putea înțelege cu adevărat complexitatea naturii umane, notarea evenimentelor de-a lungul istoriei a reprezentat un proces absolut necesar. În zilele de astăzi, izvoarele scrise au păstrat intacte în timp misterele trecutului, oferă o imagine de ansamblu asupra evoluției umanității și surprind comportamentul, rațiunea și modul în care gândește omul.

În prima instanță, notarea evenimentelor istorice facilitează înțelegerea procesului istoric de formare a umanității. Prezența unor documente scrise constituie o sursă de atestare a trecutului și prezintă modul în care a acționat omul pe parcursul timpului. În textul “Istoria literaturii române vechi” de N. Cojan, Miron Costin contribuie la conservarea istoriei Moldovei pe un cuprins de 66 de ani. Acesta înfățișează “în istoria Moldovei panta de decădere, epoca de agonie a ultimelor rămășițe de autonomie” și surprinde astfel o “învălmășeală de evenimente, de oameni, de popoare”. Intenția cronicarului arată necesitatea consemnării trecutului și continuitatea cu munca cărturească a predecesorului său, Grigore Ureche: “cât să nu se uite lucrurile și cursul țării”.

În ultima instanță, notarea evenimentelor istorice permite analizarea evoluției societății și influența asupra rațiunii umane. Prin izvoarele scrise se evidențiază o asemănare între gândirea omului din trecut și raționamentul omului modern de azi. De exemplu, în “Scrisoarea lui Neacșu”, primul text scris în limba română se observă procesul formării condiției umane reflectate în conștiința națională. Acest monument istoric românesc ilustrează exprimarea scrisă a gândurilor și ideilor din societatea anului 1521. Deși limbajul diferă, coerența și judecata folosită conturează un portret din care reiese natura umană a omului din acea vreme.

Prin urmare, consemnarea evenimentelor istorice poate oferi o înțelegere valoroasă asupra naturii omului prin furnizarea contextului și a perspectivei asupra evoluției umanității.